KOMISSION TIEDONANTO

Ohjeet direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan vapaaehtoista soveltamista varten

(2011/C 99/03)

1. JOHDANTO

(1) Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ([1]) 10 c artiklan mukaan jäsenvaltiot, joiden sähköjärjestelmät täyttävät tietyt perusteet, saavat jakaa päästöoikeuksia maksutta siirtymäaikana laitoksille sähköntuotantoa varten. Nämä perusteet liittyvät tarpeeseen uudistaa energiajärjestelmää. Jäsenvaltion, joka päättää hyödyntää tätä mahdollisuutta, on varmistettava, että energiajärjestelmään tehtävät investoinnit, kuten infrastruktuurin uudistaminen ja puhtaiden teknologioiden käyttöönotto, katetaan määrällä, joka vastaa maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvoa.

(2) On korostettava, että mainitut perusteet täyttävien jäsenvaltioiden ei kuitenkaan ole pakko hyödyntää tätä mahdollisuutta. Ne voivat hyvinkin päättää olla hyödyntämättä sitä varmistaakseen huutokaupasta saatavat tulot. Jäsenvaltioiden, jotka päättävät hyödyntää kyseistä mahdollisuutta, on noudatettava direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan säännöksiä.

(3) Päästökauppajärjestelmän on ehdottomasti oltava yhdenmukainen, jotta päästökaupasta saadaan paras mahdollinen hyöty ja jotta voidaan välttää kilpailun vääristyminen sisämarkkinoilla. Tästä syystä direktiivissä 2003/87/EY vahvistetaan, että huutokauppa on päästöoikeuksien jakamisen perusperiaate, koska se on kaikkein yksinkertaisin ja yleisesti ottaen kaikkein kustannustehokkaimpana pidetty järjestelmä. Huutokauppa myös luo tasavertaiset toimintaolosuhteet kilpailun kehittymiselle edelleen sähkön sisämarkkinoilla.

(4) Lisäksi direktiivissä 2003/87/EY säädetään nimenomaisesti, että vuodesta 2013 lähtien kaikki energia-alan päästöoikeudet huutokaupataan. Tässä yhteydessä otetaan huomioon se, että energia-ala voi siirtää hiilidioksidiin liittyvän vaihtoehtoiskustannuksen kuluttajille sähkön hinnan kautta ja saada siten ansiotonta voittoa (ns. *windfall*-voitto). Huutokaupan ansiosta tällaiset ansiottomat voitot eivät enää ole mahdollisia.

(5) Direktiivin 2003/87/EY 10 c artikla sisältää säännöksiä, jotka poikkeavat muutamista direktiivin perusperiaatteista. Nämä perusperiaatteet ovat erityisesti unionin laajuinen täysin yhdenmukaistettu lähestymistapa päästöoikeuksien jakamiseen, huutokaupan käyttöönotto päästöoikeuksien ensisijaisena jakamismenetelmänä ja nimenomainen kielto jakaa päästöoikeuksia maksutta sähköntuotannon alalla. Näillä periaatteilla ja säännöillä pyritään varmistamaan järjestelmän mahdollisimman suuri kustannustehokkuus. Siksi myöskään 10 c artiklan täytäntöönpanon ei tulisi vaikuttaa näihin direktiivin 2003/87/EY yleisiin sääntöihin ja tavoitteisiin.

(6) Tätä taustaa vasten ja ottaen huomioon muutamien jäsenvaltioiden ilmaisema huoli siitä, että direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan soveltaminen voi vääristää kilpailua, komissio katsoo, että on tarpeen antaa ohjeet 10 c artiklan täytäntöönpanosta seuraavista syistä:

— Direktiivin 2003/87/EY mukaan komissio arvioi jäsenvaltioiden esittämiä yksittäisiä hakemuksia, joissa pyydetään saada soveltaa mainitun direktiivin 10 c artiklaa. Antamalla asiaa koskevat ohjeet komissio luo avoimen perustan tälle arvioinnille.

— Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklassa poiketaan mainitun direktiivin perusperiaatteista. On varmistettava, että tätä poikkeusta tulkitaan ja sovelletaan tavalla, joka ei rajoita direktiivin yleisten tavoitteiden saavuttamista.

— Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 3 kohdan mukaan komissio antaa sääntelymenettelyä noudattaen ohjeita ”sen valmistamiseksi, että jakomenetelmässä vältetään epäasianmukainen kilpailun vääristyminen ja saatetaan kielteiset vaikutukset päästöjen vähentämiskannustimiin mahdollisimman pieniksi”. Myös muista jakomenetelmän näkökohdista, esimerkiksi 10 c artiklan 2 kohdassa määritellystä maksutta jaettavien päästöoikeuksien enimmäismäärästä, on päästävä yhteisymmärrykseen.

— Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklaa sovelletaan ainoastaan sähköntuotantoalaan. Siksi on tarpeen päästä yhteisymmärrykseen myös siitä, mille laitoksille tämän säännöksen nojalla voidaan jakaa siirtymäaikana maksutta päästöoikeuksia.

— Joitakin direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklalla käyttöönotettuja teknisiä käsitteitä (esimerkiksi lopullinen kansallinen bruttokulutus ja maksutta jaettavien päästöoikeuksien markkina-arvo) ei ole määritelty kyseisessä direktiivissä. Jotta näitä säännöksiä voidaan soveltaa johdonmukaisesti kaikissa niissä jäsenvaltioissa, jotka saattavat hyödyntää 10 c artiklan antamaa mahdollisuutta, tarvitaan selkeitä ohjeita.

— Tietyt direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan säännökset antavat jäsenvaltioille jonkin verran harkintavaltaa niiden täytäntöönpanon suhteen. Tämä koskee erityisesti

([1]) EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.

jäsenvaltioiden kansallista suunnitelmaa ja siihen liittyviä investointeja. Muutamilla muilla säännöksillä direktiiviin 2003/87/EY sisällytetään uusia osia, jotka on sovitettava yhteen järjestelmän markkinapohjaisen lähestymistavan kanssa. Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan täytäntöönpano ei saa tapahtua vastoin direktiivin tavoitteita eikä vaarantaa tasavertaisia toimintaolosuhteita EU:n sisämarkkinoilla.

2. SIIRTYMÄAIKANA MAKSUTTA JAETTAVIEN PÄÄSTÖOIKEUKSIEN ENIMMÄISLUKUMÄÄRÄ JÄSENVALTIOISSA

2.1 Enimmäislukumäärän vahvistaminen

(7) Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 2 kohdassa vahvistetaan niiden maksutta jaettavien päästöoikeuksien enimmäislukumäärä, jotka voidaan jakaa kyseeseen tuleville laitoksille kyseeseen tulevissa jäsenvaltioissa vuonna 2013. Tämän säännöksen mukaan tämän lukumäärän on vähennyttävä vuotta 2013 seuraavina vuosina niin, ettei päästöoikeuksia jaeta enää maksutta vuonna 2020.

(8) Arvioidessaan jäsenvaltion toimittamaa hakemusta 10 c artiklan 6 kohdan mukaisesti komissio analysoi, ylittääkö niiden päästöoikeuksien enimmäislukumäärä, jotka direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla asetetaan saataville maksutta tietyssä jäsenvaltiossa vuonna 2013, sen määrän, joka on saatu tulokseksi liitteessä I esitetystä 10 c artiklan 2 kohtaan perustuvasta laskelmasta.

2.2 Maksutta jaettavien päästöoikeuksien asteittainen vähentäminen

(9) Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 2 kohdassa säädetään selkeästi, että siirtymäaikana maksutta jaettavien päästöoikeuksien enimmäismäärää vähennetään asteittain, ”jolloin vuonna 2020 ei ole enää maksutta jaettavia päästöoikeuksia”. Tästä syystä on ehdottoman tärkeää ottaa käyttöön uskottava ja vakuuttava asteittainen kehitysura päästöoikeuksien maksutta jakamisen alkamisvuoden 2013 ja päättymisvuoden 2020 välille.

(10) Kun otetaan huomioon lakisääteinen vaatimus poistaa maksutta jaettavat päästöoikeudet seitsemän vuoden kuluessa kokonaan (70 prosentin enimmäistasolta 0 prosenttiin), tämä uskottava ja vakuuttava asteittainen kehitysura, jonka tavoitteena on, ettei päästöoikeuksia jaeta enää maksutta vuonna 2020, edellyttää, että välivaiheissa (70 ja 0 prosentin välillä) näkyy selkeää laskusuuntausta.

(11) Arvioidessaan direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 5 kohdan mukaisesti toimitettua hakemusta komissio analysoi, pyrkiikö jäsenvaltio siirtymään uskottavalla, vakuuttavalla ja asteittaisella tavalla täysimittaiseen huutokauppaan. Vähennysten liiallinen keskittäminen päästövähennyskaaren loppupuolelle johtaisi siihen, että maksutta jaettavien päästöoikeuksien kokonaislukumäärä nousisi vuosina 2013–2020, mikä puolestaan vääristäisi kilpailua epäasianmukaisesti EU:n markkinoilla. Tämä olisi vastoin direktiivin 10 c artiklan 5 kohtaa. Komissio katsoo, että jäsenvaltioilla olisi oltava jonkin verran harkintavaltaa asianmukaisen kehitysuran asettamisessa. Komissio katsoo myös, että asteittaisen vähenemisen ehto täyttyisi ja että kilpailu ei vääristyisi epäasianmukaisesti, jos jäsenvaltio toimittaisi lineaarisen tai epälineaarisen kehitysuran, jossa maksutta jaettavien päästöoikeuksien väheneminen poikkeaa kaudella 2013–2020 minkä tahansa kahden vuoden välillä enintään 50 prosenttia siitä keskimääräisestä vuosittaisesta vähenemisestä, joka on tarpeen jäljellä olevina vuosina, jotta 0 prosentin tavoite saavutetaan vuonna 2020.

3. KYSEESEEN TULEVAT LAITOKSET

3.1 Määräpäivä

(12) Vain sellaiselle laitokselle, joka on ollut toiminnassa viimeistään 31. joulukuuta 2008, voidaan jakaa päästöoikeuksia maksutta sähköntuotantoa varten. Jäsenvaltion olisi direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 5 kohdan mukaisessa hakemuksessaan osoitettava, että sen alueella oleva laitos, jolle sen mielestä voidaan jakaa päästöoikeuksia maksutta siirtymäaikana mainitun direktiivin 10 c artiklan nojalla, täyttää tämän ehdon. Jäsenvaltion olisi tätä varten ilmoitettava laitoksen todennetut päästöt vuosilta 2008–2010, laitoksen lupanumero ja tilinomistajan nimi yhteisön riippumattomassa tapahtumalokissa olevien rekisteritietojen mukaisesti. Nämä tiedot ovat myös todiste siitä, ettei laitos ole tällä välin lopettanut toimintaansa.

(13) Laitokselle voidaan jakaa päästöoikeuksia maksutta siirtymäaikana direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla myös silloin, jos sitä koskeva ”investointiprosessi on konkreettisesti alkanut” 31. joulukuuta 2008 mennessä.

(14) Tämä tarkoittaa sitä, ettei mahdollisuus saada maksutta jaettavia päästöoikeuksia uutta voimalaa varten ole saanut vaikuttaa päätöksiin uuden voimalan rakentamisesta.

(15) Edellä mainittujen näkökohtien vuoksi investointiprosessin olisi katsottava alkaneen konkreettisesti viimeistään 31. joulukuuta 2008, jos voidaan osoittaa, ettei investointipäätökseen vaikuttanut mahdollisuus saada maksutta jaettavia päästöoikeuksia. Tätä varten jäsenvaltiot voisivat toimittaa perusteltua näyttöä siitä, että

— rakennustyöt alkoivat konkreettisesti paikan päällä ja olivat nähtävissä viimeistään 31. joulukuuta 2008 tai

— investoija (usein voimalan toiminnanharjoittaja) ja rakennustöistä vastaava yritys allekirjoittivat voimalan rakentamissopimuksen ennen 31. joulukuuta 2008.

Komissio katsoo, että tässä yhteydessä konkreettisesti aloitetut rakennustyöt voisivat kattaa myös kyseisen voimalan rakentamista koskevat valmistelutyöt mutta että niiden on aina perustuttava – tarvittaessa toimivaltaisen kansallisen viranomaisen antamaan – nimenomaiseen lupaan. Jäsenvaltioiden olisi esitettävä asiaa koskeva lainvoimainen lupa-asiakirja, joka on myönnetty kansallisen tai EU:n lainsäädännön mukaisesti. Jos valmistelutöitä varten ei tarvita nimenomaista lupaa, on annettava muuta näyttöä siitä, että rakennustyöt on aloitettu konkreettisesti.

Edellä olevaa luetteloa ei tule pitää tyhjentävänä, sillä jäsenvaltioilla voi olla muita keinoja antaa asiakirjanäyttöä siitä, että mahdollisuus saada maksutta jaettavia päästöoikeuksia ei vaikuttanut investointipäätökseen.

(16) Tehdessään arviointia direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 6 kohdan mukaisesti komissio edellyttää, että toimitetaan selkeää ja perusteltua näyttöä siitä, että nämä ehdot täyttyvät. Jäsenvaltion olisi direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 5 kohdan mukaisesti toimittamassaan hakemuksessa annettava kaikki asiaa koskevat tiedot. Muussa tapauksessa komissio hylkää hakemuksen kattaman laitosluettelon.

3.2 **Sähköntuotantolaitokset**

(17) Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat siirtymäaikana jakaa päästöoikeuksia maksutta sähköntuotantolaitoksille. Kyseisessä kohdassa käytettyä käsitettä ”sähköä tuottavat laitokset” ei kuitenkaan ole määritelty direktiivissä 2003/87/EY. Mainitulla säännöksellä poiketaan direktiivin 2003/87/EY yleisestä säännöstä, jonka mukaan päästöoikeuksia ei pidä jakaa maksutta sähköntuotantoa varten, mutta käsitettä on kuitenkin tulkittava direktiivin tavoitteiden mukaisesti.

(18) Tällä lähestymistavalla pyritään estämään haittavaikutukset, joita direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan täytäntöönpanosta voi aiheutua asianomaisen jäsenvaltion teollisuudelle ja EU:n markkinoille.

(19) Määriteltäessä käsitettä ”sähköä tuottavat laitokset” on otettava huomioon direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan u alakohdassa määritelty käsite ”sähköntuottaja”, joka mainitaan myös saman direktiivin 10 c artiklan 2 kohdassa. Käsite ”sähköntuottaja” kattaa kaikki yksinomaan sähköä tuottavat laitokset ja sellaiset laitokset, jotka tuottavat sekä sähköä että lämpöä [1]. Tämä määritelmä ei kuitenkaan kata laitoksia, jotka harjoittavat polttoaineiden polton eli sähkön ja/tai lämmön tuotannon lisäksi muuta direktiivin 2003/87/EY liitteessä I lueteltua toimintaa.

(20) Edellä mainitun perusteella komissio katsoo, että päästöoikeuksia voidaan jakaa maksutta direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 kohdan nojalla:

a) laitokselle, joka on direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan u alakohdassa tarkoitettu sähköntuottaja;

b) sähköä ja lämpöä tuottavalle laitokselle, kuitenkin ainoastaan sen sähköntuotannosta aiheutuvien päästöjen osalta.

(21) Tehdessään direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 6 kohdan mukaista arviointia komissio tarkistaa, onko annettu tarvittavaa näyttöä edellä mainittujen perusteiden täyttymisestä.

(22) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että sen määrittäminen, mikä osuus sähköä ja lämpöä tuottavien laitosten päästöistä aiheutuu sähköntuotannosta, tapahtuu direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklassa ja erityisesti sen 4 kohdassa säädettyjen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisesti, ja otettava tässä yhteydessä huomioon direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 3 kohdassa tarkoitettu jakomenetelmä.

4. **KANSALLISELLE SUUNNITELMALLE ASETETUT VAATIMUKSET**

4.1 **Kansallisen suunnitelman periaatteet**

(23) Jäsenvaltioiden on direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 kohdan mukaan toimitettava komissiolle kansallinen investointisuunnitelma. Komissio suosittaa, että kansallinen suunnitelma laaditaan tiettyjen yhteisten periaatteiden pohjalta, joiden avulla voidaan kaikkein parhaiten varmistaa direktiivin 2003/87/EY yleisten tavoitteiden ja erityisesti 10 c artiklan oikeudenmukainen ja johdonmukainen täytäntöönpano. Nämä periaatteet ovat seuraavat:

Periaate 1: Kansallisessa suunnitelmassa olisi yksilöitävä investointeja, jotka auttavat vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä kustannustehokkaalla tavalla suoraan tai välillisesti (verkostoihin ja oheispalveluihin tehtävät investoinnit).

[1] On tärkeää korostaa, että sellaisille laitoksille, joiden voitaisiin puhtaasti oikeudellisesta näkökulmasta katsoa olevan sähköntuottajia direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan u alakohdan mukaisesti, ei voida jakaa päästöoikeuksia direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla, jos ne harjoittavat myös muuta teollisuustoimintaa, vaikka tämä teollisuustoiminta ei kuuluisi direktiivin 2003/87/EY liitteen I soveltamisalaan, koska kyseistä teollisuustoimintaa ei luetella liitteessä I tai koska laitos ei ylitä liitteessä I vahvistettua asianomaisen teollisuustoiminnan kynnysarvoa.

Periaate 2: Kansallisessa suunnitelmassa yksilöidyt investoinnit olisi suunniteltava niin, että tulevaisuudessa voidaan mahdollisimman pitkälle välttää tilanteet, joihin viitataan direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 kohdan a ([1]) ja b ([2]) alakohdassa sekä c alakohdan ensimmäisessä ehdossa ([3]).

Periaate 3: Investointien olisi oltava yhteensopivia keskenään ja asiaa koskevan EU:n muun lainsäädännön kanssa. Niiden ei pidä vahvistaa määräävää asemaa eikä vääristää kilpailua ja kauppaa sisämarkkinoilla epäasianmukaisesti. Niiden olisi mahdollisuuksien mukaan edistettävä kilpailua sähkön sisämarkkinoilla.

Periaate 4: Kansallisessa suunnitelmassa yksilöityjen investointien olisi täydennettävä niitä investointeja, joita jäsenvaltioiden on toteutettava EU:n lainsäädännöstä johtuvien muiden tavoitteiden tai lakisääteisten vaatimusten täyttämiseksi. Niiden ei pitäisi myöskään olla kasvavaan sähköntarjontaan ja -kysyntään vastaamisen edellytys.

Periaate 5: Kansallisessa suunnitelmassa yksilöityjen investointien olisi osaltaan monipuolistettava energiantuotannon rakennetta ja toimituslähteitä sekä vähennettävä niiden hiili-intensiivisyyttä.

Periaate 6: Investointien olisi oltava taloudellisesti kannattavia senkin jälkeen, kun direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklaan perustuva päästöoikeuksien jakaminen maksutta siirtymäaikana päättyy. Tämä ei kuitenkaan koske tiettyjä edelleen demonstrointivaiheessa olevia ennalta määriteltyjä tulevaisuuden teknologioita, jotka on lueteltu liitteessä III.

(24) Kansallisessa suunnitelmassa yksilöityjen investointien olisi mahdollisimman pitkälle oltava näiden periaatteiden mukaisia. Jos jokin tällainen investointi ei ole kaikkien periaatteiden mukainen, jäsenvaltion olisi toimitettava asiasta yksityiskohtaiset perustelut. Nämä investoinnit eivät kuitenkaan missään tapauksessa saa olla näiden periaatteiden vastaisia tai vaarantaa mainitun direktiivin perimmäisiä tavoitteita. Ne eivät myöskään saa vaarantaa perussopimuksissa tai muussa asiaankuuluvassa EU:n lainsäädännössä vahvistettuja tavoitteita.

(25) Arvioidessaan direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 5 kohdan mukaisesti toimitettua hakemusta komissio analysoi, missä määrin investoinnit ovat näiden periaatteiden mukaisia. Jos tiedot, jotka jäsenvaltiot toimittavat komissiolle direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 5 kohdan mukaisessa hakemuksessa, eivät ole riittävän yksityiskohtaisia, jotta komissio voisi tehdä kattavan arvioinnin ja sen pohjalta asianmukaisesti perustellun päätelmän, komissio voi pyytää lisätietoja. Jos näitä lisätietoja ei toimiteta määräajassa, komissio hylkää asiaa kansallisen suunnitelman asiaa koskevilta osin. Komissio voi hakemuksen arvioimiseksi hakea tietoja ja näkemyksiä myös muista lähteistä.

(26) Jäsenvaltioiden olisi tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/42/EY ([4]) säännösten pohjalta tarkistettava, onko kansallisesta suunnitelmasta tehtävä ympäristöarviointi.

(27) Lisäksi komissio toteaa, että päästöoikeuksien jakamiseen sähköntuottajille maksutta ja direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklassa edellytettyyn vastaavien investointien rahoittamiseen liittyy periaatteessa valtiontukea SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaisesti. SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle toimenpiteistä, joihin liittyy valtiontukea. Ilmoittamisen jälkeen jäsenvaltiot eivät saa toteuttaa ehdotettuja toimenpiteitä ennen kuin komissio on antanut menettelyssä lopullisen päätöksen. Komissio aikoo laatia lähitulevaisuudessa soveltuvuusperusteet tämäntyyppisen tuen arvioimiseksi. Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 5 kohdan mukainen hakemus siitä annettavine komission päätöksineen ei rajoita jäsenvaltioiden velvollisuutta ilmoittaa valtiontuista SEUT-sopimuksen 108 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi vastaavasti valmisteltava kaikki vaaditut valtiontuki-ilmoitukset. Arvioidessaan päästöoikeuksien jakamista maksutta ja kansallisia suunnitelmia SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan yhteydessä komissio huolehtii siitä, etteivät kansalliset suunnitelmat johda kilpailun epäasianmukaiseen vääristymiseen, ja ottaa huomioon yhteistä etua koskevan tavoitteen, johon direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklalla pyritään. Erityisesti niissä tapauksissa, joissa kansallisessa suunnitelmassa esitetty tuki kohdistuu vain muutamiin edunsaajiin tai saattaa vahvistaa edunsaajan markkina-asemaa, jäsenvaltion olisi osoitettava, ettei tuki vääristä kilpailua enempää kuin direktiivin yleisten tavoitteiden saavuttamisen kannalta on ehdottoman välttämätöntä.

4.2 **Kyseeseen tulevat investoinnit**

(28) Kuten direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan otsikosta ja sisällöstä ilmenee, investointien, joihin tätä säännöstä voidaan soveltaa, olisi koskettava sähköalaa, ja ne olisi toteutettava aikaisintaan 25. kesäkuuta 2009. Muihin energia-aloihin tehtävät investoinnit eivät kuitenkaan periaatteessa ole poissuljettuja, mutta ne on voitava perustella vankasti direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan perusteella.

([1]) Kansallista sähköverkkoa ei ollut vuonna 2007 kytketty suoraan tai välillisesti sähkönsiirron koordinointiliiton ylläpitämään verkkoon.

([2]) Kansallinen sähköverkko oli vuonna 2007 kytketty suoraan tai välillisesti sähkönsiirron koordinointiliiton ylläpitämään verkkoon ainoastaan yhdellä enintään 400 MW:n tehoisella linjalla.

([3]) Vuonna 2006 yli 30 prosenttia sähköstä tuotettiin yhdestä ainoasta fossiilisesta polttoaineesta.

([4]) EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30.

(29) Jäsenvaltiot tietävät itse, millä investoinneilla voidaan parhaiten edistää kansallisen sähköntuotantoalan uudistamista, ja niiden tehtävänä on arvioida, mitkä investoinnit täyttävät direktiivissä esitetyt vaatimukset. Jäsenvaltioiden tehtävänä on myös koordinoitava raportointia kansallisten investointien toteuttamisesta direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla ([1]).

(30) Jäsenvaltioiden olisi lueteltava kansallisessa suunnitelmassaan laitokset, jotka toteuttavat kansallisessa suunnitelmassa yksilöidyt investoinnit, ja investoinnit, joita päästöoikeuksien jakamisen maksutta odotetaan tuottavan tulokseksi. Kansallisessa suunnitelmassa olisi myös täsmennettävä, missä määrin investointeja rahoitetaan maksutta jaettavista päästöoikeuksista saatavalla tuotolla ja minä investointisyklin vuonna tämä tapahtuu.

(31) Investoinneilla, jotka rahoitetaan direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla maksutta jaettavista päästöoikeuksista kertyneellä tuotolla, voidaan täydentää investointeja, jotka rahoitetaan osittain muista EU:n lähteistä (esimerkiksi direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 8 kohdassa tarkoitetusta uusien osallistujien varauksesta, alueellisista rahastoista, Euroopan laajuisesta energiaverkostosta, Euroopan talouden elvytysohjelmasta, Euroopan energia-alan elvytysohjelmasta ja Euroopan strategisesta energiateknologiasuunnitelmasta). Tämä edellyttää kuitenkin, että investoinnit täyttävät tässä asiakirjassa esitetyt vaatimukset ja ovat yhteensopivia mainittujen välineiden tai lähteiden kanssa. Tällaisissa tapauksissa 2003/87/EY 10 c artiklaa voidaan kuitenkin soveltaa vain siihen osaan investointia, joka rahoitetaan 10 c artiklan nojalla maksutta jaettavista päästöoikeuksista kertyneellä tuotolla, edellyttäen, että kokonaisrahoituksen enimmäismääriä koskevia EU:n sääntöjä noudatetaan.

(32) Liitteessä IV selvennetään edelleen sitä, miten komissio tulkitsee käsitteet ”infrastruktuuri”, ”puhtaat teknologiat” ja ”energiantuotannon rakenteen ja toimituslähteiden monipuolistaminen”, joita käytetään direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 kohdassa.

(33) Liitteessä V esitetään luettelo investointityypeistä, joihin voidaan soveltaa direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklaa. Luettelo ei ole tyhjentävä.

4.3 **Markkina-arvo**

(34) Kansallisessa suunnitelmassa yksilöityjen investointien määrän on direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 kohdan mukaan mahdollisimman tarkkaan vastattava maksutta jaettavien päästöoikeuksien markkina-arvoa. Päästöoikeuksien markkina-arvo on viitekohta, jonka avulla kyseeseen tulevat jäsenvaltiot määrittelevät kansallisessa suunnitelmassaan kansallisella tasolla investoitavan määrän.

(35) Koska jäsenvaltioiden olisi kyettävä ilmoittamaan kansallisessa suunnitelmassaan tarkasti se määrä, jonka ne aikovat investoida direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla, kaikkien niiden päästöoikeuksien markkina-arvo, jotka jaetaan maksutta direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla, olisi määritettävä etukäteen, eikä sitä tulisi mukauttaa myöhemmin ([2]).

(36) Komissio suosittaa, että maksutta jaettavien päästöoikeuksien markkina-arvo johdetaan Euroopan hiilidioksidin hinnan mallinnetuista ennusteista, jotka sisältyvät vuonna 2010 annettuun komission yksiköiden valmisteluasiakirjaan, joka liittyy tiedonantoon KOM(2010) 265 lopullinen ([3]). Valmisteluasiakirjassa esitetyissä päivitetyissä ennusteissa otetaan huomioon EU:n muuttuneet olosuhteet.

(37) Vastaavasti jäsenvaltioiden olisi käytettävä viitearvona liitteessä VI esitettyjä vuosiarvoja, joissa otetaan huomioon voimassa oleva lainsäädäntö ja päästövähennystavoitteet, kun ne määrittävät maksutta jaettaville päästöoikeuksille vuosittaista markkina-arvoa kansallisessa suunnitelmassaan. Voimassa olevien valtiontukisääntöjen mukaan jäsenvaltiot voivat halutessaan soveltaa investoitavaan määrään suurempia arvoja – liitteessä VI esitetyt luvut ovat pelkästään vähimmäisarvoja.

(38) Jäsenvaltion direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla toteuttamien investointien arvon on vastattava 10 c artiklan nojalla maksutta jaettavien päästöoikeuksien markkina-arvoa, paitsi jos jäsenvaltio voi osoittaa, että tämä on objektiivisesti mahdotonta. Jäsenvaltion on esitettävä direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 5 kohdan mukaisessa hakemuksessaan tarvittavaa näyttöä, jotta komissio voi tehdä arvioinnin direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 6 kohdan mukaisesti.

([1]) Ks. myös 6 luku ja liite VII.

([2]) Tässä tiedonannossa tarkoitettu maksutta jaettavien päästöoikeuksien markkina-arvon määrittäminen ei liity valtiontukiarvioiden yhteydessä tehtävään markkina-arvojen määrittämiseen. Se ei myöskään liity Euroopan hiilen hinnan tulevaan kehitykseen kolmannella päästökauppakaudella. Direktiivi 2003/87/EY on tämän suhteen melko joustava, sillä siinä todetaan, että investoinnin määrän olisi pelkästään ”mahdollisimman tarkoin” vastattava maksutta jaettavien päästöoikeuksien markkina-arvoa. Tämä tarkoittaa, että 10 c artiklan soveltamiseksi tehtävän maksutta jaettavien päästöoikeuksien markkina-arvon määrittämisen olisi perustuttava luotettavaan ja vakuuttavaan ennusteeseen hiilen hintojen tulevasta kehityksestä, mutta sen ei kuitenkaan tarvitse heijastaa täsmällisesti spot-, futuuri- ja termiinisopimusten päivittäisiä arvoja Euroopan hiilimarkkinoilla vuosina 2013–2020.

([3]) SEC(2010) 650, Commission Staff Working Document accompanying the Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions — Analysis of options to move beyond 20 % greenhouse gas emission reductions and assessing the risk of carbon leakage — Background information and analysis — Part II.

4.4 **Mekanismi, jolla varmistetaan tasapaino investointien määrän ja maksutta jaettavien päästöoikeuksien välillä**

(39) Direktiivissä 2003/87/EY tunnustetaan välillisesti se, että päästöoikeuksien jakaminen maksutta voi johtaa ansiottomiin voittoihin, jos toiminnanharjoittajat voivat siirtää päästöoikeuksista aiheutuvat kustannukset asiakkaidensa maksettaviksi. Tämä koskee erityisesti sähköntuottajia ja on yksi niistä syistä, miksi direktiivissä 2003/87/EY asetetaan huutokauppa ensisijaiseksi päästöoikeuksien jakamismenetelmäksi; tavoitteena on poistaa ansiottomat voitot ([1]).

(40) Direktiivin 2003/87/EY 10 c artikla poikkeaa periaatteesta, jonka mukaan huutokauppa on ensisijainen jakamismenetelmä, sillä siinä säädetään, että sähköntuottajille voidaan jakaa päästöoikeuksia maksutta, mikä merkitsee ansiottomien voittojen epäsuoraa hyväksymistä. Mainitun direktiivin 10 c artiklalla kuitenkin pyritään selkeästi siihen, että nämä voitot käytetään asianomaisen jäsenvaltion sähköntuotannon uudistamiseen.

(41) EU:n lainsäädännön välinettä on tulkittava sen tavoitteiden valossa. Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan säännösten ja sen perimmäisen tavoitteen perusteella voidaan todeta, että ansiottomat voitot, jotka kertyvät maksutta jaettavia päästöoikeuksia saaville yrityksille, on käytettävä jäsenvaltion sähköntuotannon uudistamiseen. Näin ollen maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvon optimaalinen hyödyntäminen tarkoittaa sitä, ettei maksutta jaettavia päästöoikeuksia käytetä sellaisten investointien rahoittamiseen, joita tällaiset yritykset toteuttavat muiden EU:n oikeudesta johtuvien tavoitteiden ja oikeudellisten vaatimusten täyttämiseksi. Muussa tapauksessa ne olisivat pelkkää lisävoittoa, joka direktiivillä 2003/87/EY pyritään torjumaan, ja siten direktiivin tavoitteiden vastaisia. Lisäksi tästä aiheutuisi epäasianmukaista kilpailun vääristymistä, mikä on vastoin direktiivin 10 c artiklan 5 kohdan säännöstä.

(42) Siksi sen, joka saa maksutta jaettavia päästöoikeuksia direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla, olisi käytettävä maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvo sellaisen investoinnin toteuttamiseen, joka on yksilöity 10 c artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa kansallisessa suunnitelmassa. Jos yritys saa maksutta jaettavia päästöoikeuksia muttei toteuta tällaista investointia tai jos se saa maksutta jaettavia päästöoikeuksia enemmän kuin on tarpeen kansallisessa suunnitelmassa yksilöidyn asiaa koskevan investoinnin (yksilöityjen asiaa koskevien investointien) toteuttamiseksi, sen on asetettava ylimääräisten päästöoikeuksien arvo investoinnin toteuttavan yksikön käyttöön.

(43) Koska kansalliseen suunnitelmaan, jolla pyritään uudistamaan jäsenvaltion sähköntuotantoa, saattaa sisältyä investointeja, joiden toteutuksesta vastaavat yritykset, joiden ei tarvitse noudattaa EU:n järjestelmää ([2]), päästöoikeuksia ei pitäisi jakaa maksutta kaikille yrityksille, joilla on velvollisuus toteuttaa kansallisessa suunnitelmassa yksilöityjä investointeja. Kun otetaan huomioon direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 ja 4 kohdan säännökset, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun direktiivin 2009/72/EY ([3]) 2 artiklan 4 ja 6 kohdassa tarkoitetut siirto- ja jakeluverkonhaltijat ovat direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja verkonhaltijoita. Nämä yritykset eivät yleensä ottaen saa osallistua sähköntuotantoon ja -toimitukseen. Siksi ne eivät myöskään voi saada päästöoikeuksia, mutta niitä voidaan kuitenkin vaatia toteuttamaan kansallisessa suunnitelmassa yksilöityjä investointeja.

(44) Kun on vaara siitä, että direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa kansallisessa suunnitelmassa yksilöidyt sähköntuotantoon tai -toimitukseen tehtävät investoinnit vääristävät kilpailua epäasianmukaisesti tai vahvistavat määräävää asemaa, jäsenvaltioiden olisi kansallista suunnitelmaa koskevan periaatteen 3 ja näiden ohjeiden kohdan 27 mukaisesti harkittava, olisiko maksutta jaettavien päästöoikeuksien edunsaajilta vaadittava rahoitusta siirto- ja jakeluverkkoihin tehtäviin investointeihin tai sellaiseen sähköntuotantoon tai -toimitukseen, joka ei vääristä kilpailua.

(45) Ei voida myöskään poissulkea sitä tilannetta, jossa yritykselle maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvo ei riitä kattamaan kansallisessa suunnitelmassa yksilöityä investointia. Tällöin voi olla asianmukaista antaa tällaiselle yritykselle mahdollisuus toteuttaa asiaa koskeva kansallisessa suunnitelmassa yksilöity investointi.

(46) Näistä syistä jäsenvaltiot voivat tarvittaessa luoda mekanismin, jonka avulla voidaan tehdä tarvittava varojensiirto.

(47) Tällaisessa mekanismissa olisi aina otettava huomioon seuraavat vaatimukset:

a) Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvon on kuvastettava niitä kansallisessa suunnitelmassa yksilöityjä investointeja, jotka toteutetaan, jotta investointien määrä vastaa maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvoa.

([1]) Ks. direktiivin 2009/29/EY johdanto-osan 15 kappale.

([2]) Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 4 kohdassa mainitaan nimenomaisesti verkonhaltijat, joiden on sähkön sisämarkkinoita koskevan EU:n lainsäädännön (direktiivi 2009/72/EY) mukaisesti oltava täysin eriytettyjä sähköntuotannosta. Tällaisia päästöoikeuksia ei jaettaisi myöskään sellaisten laitosten toiminnanharjoittajille, joissa tuotetaan sähköä uusiutuvista energialähteistä, mutta ne kuuluisivat kuitenkin 10 c artiklan 1 kohdassa säädettyjen investointien piiriin.

([3]) EUVL L 211, 14.8.2009, s. 55.

b) Kansalliseen suunnitelmaan sisältyvien ja mekanismin kautta rahoitettavien investointien on oltava valtiontukisääntöjen mukaisia ([1]).

c) Varojen ja investointien vuosittaiset mukautukset, mukaan luettuna varojen tai investointien vuosittainen siirto seuraavaan vuoteen, olisi sallittava niin kauan kuin kansallisen suunnitelman mukainen investoitava määrä vastaa maksutta jaettavien päästöoikeuksien kokonaismarkkina-arvoa tai ylittää sen koko sinä aikana, jolle jäsenvaltio on hakenut direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan mukaista poikkeusta (ks. myös luku 2.2).

(48) Jos kansallisessa suunnitelmassa lueteltujen investointien rahoittamiseen käytetään jäsenvaltion huutokaupasta saamia tuloja ([2]) tai muita valtion tuloja, niille sähköntuottajille, jotka saavat maksutta jaettavia päästöoikeuksia direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla, koituu ansiottomia voittoja. Kun otetaan huomioon muutosdirektiivin 2009/29/EY johdanto-osan 15 ja 19 kappale sekä direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 5 kohdan e alakohta, yleinen lähestymistapa ja tavoitteet, joiden mukaan huutokauppa on ensisijainen jakamismenetelmä, komissio hylkää kaikki sellaiset 10 c artiklan 5 kohdan mukaiset hakemukset, joilla pyritään ansiottomiin voittoihin.

5. EI-SIIRTOKELPOISET PÄÄSTÖOIKEUDET

(49) Jäsenvaltiot, jotka hyödyntävät mahdollisuutta jakaa päästöoikeuksia maksutta direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla, voivat päättää, että laitos voi palauttaa tällaisia päästöoikeuksia ainoastaan sinä vuonna, jota varten ne on jaettu. Yritys, joka saa päästöoikeuksia, joihin sovelletaan tällaista ehdollisuutta, ei voisi myydä näitä päästöoikeuksia markkinoilla, siirtää niitä toiseen vuoteen tai antaa jonkin muun (edes samaan yritykseen kuuluvan) laitoksen palauttaa niitä.

(50) Jäsenvaltio, joka ottaa käyttöön tällaisen ehdollisuuden, ottaa sen riskin, että 10 c artikla pannaan täytäntöön tavalla, joka ei sovi yhteen EU:n järjestelmän tavoitteiden ja rakenteen kanssa; EU:n järjestelmä on suunniteltu niin, että kokonaispäästövähennykset saavutetaan kustannustehokkaalla ja taloudellisella tavalla. Olisi lainvastaista, jos jäsenvaltiot panisivat direktiivin 2003/87/EY täytäntöön sen perimmäisten tavoitteiden vastaisesti.

(51) Ei-siirtokelpoisten päästöoikeuksien haltijalla ei kuitenkaan olisi enää kannustimia toteuttaa saatavilla olevia päästövähennystoimia, jotka olisivat toteutettavissa voimassaolevaa päästöoikeuden hintaa edullisemmin. Ei-siirtokelpoisten päästöoikeuksien haltijan näkökulmasta tulisi aina kalliimmaksi toteuttaa näitä päästövähennystoimia kuin pelkästään kattaa päästöt ei-siirtokelpoisilla päästöoikeuksilla.

(52) Näiden päätelmien vuoksi komissio suosittaa vahvasti, että jäsenvaltiot eivät hyödynnä mahdollisuutta jakaa ei-siirtokelpoisia päästöoikeuksia. Jos jäsenvaltiot kuitenkin pitävät tätä mahdollisuutta tarpeellisena, niiden on osoitettava, että sitä käytetään ainoastaan siinä määrin kuin on tarpeen 10 c artiklan perimmäisen tavoitteen saavuttamiseksi ja ettei tätä tavoitetta voida saavuttaa tehokkaammin muilla tavoin. Jäsenvaltioiden olisi perusteluissaan otettava asianmukaisesti huomioon päästövähennyksiä varten luodut kannustimet ja se, että EU:n päästökauppajärjestelmän noudattamiseen liittyvät kustannukset saattavat nousta, jos joistakin päästöoikeuksista tehdään ei-siirtokelpoisia.

(53) Edellä mainittu huomioon ottaen ja sanotun kuitenkaan rajoittamatta edellä mainitun soveltamista, komissio katsoo myös, että vähintäänkin enemmistön 10 c artiklan nojalla maksutta jaettavista päästöoikeuksista olisi oltava siirtokelpoisia. Se suosittaa, että rajoitetaan ei-siirtokelpoisten päästöoikeuksien lukumäärää siten, että se jää niitä kokonaispäästöjä pienemmäksi, jotka aiheutuvat sähkön toimittamisesta aloille, joilla ei ole riskiä kilpailun vääristymisestä asianomaisen jäsenvaltion tai EU:n teollisuussektorilla (kuten esimerkiksi kotitalouksien alalla voisi olla). Asetuksen 10 c artiklan 5 kohdan e alakohdan ja 6 kohdan mukaan komission olisi hylättävä hakemus, joka johtaisi epäasianmukaisiin kilpailun vääristymiin.

(54) Arvioidessaan 10 c artiklan 5 kohdan mukaisesti toimitettua hakemusta komissio tutkii ottaen huomioon direktiivin 2003/87/EY tavoitteet ja erityisesti sen 10 c artiklan tavoitteen, onko ei-siirtokelpoiseksi tehtyjen maksutta jaettavien päästöoikeuksien lukumäärä perusteltu, toisin sanoen tarpeen ja oikeasuhteinen, ja aiheutuuko tästä kilpailulle epäasianmukaista vääristymistä. Jos komissio katsoo, etteivät nämä ehdot täyty, se hylkää 10 c artiklan 5 kohdan mukaisen hakemuksen.

6. VALVONTA JA TÄYTÄNTÖÖNPANO

6.1 Hakemuksen arviointi

(55) Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 6 kohdan mukaan komissio arvioi hakemusta kaikkien asiaankuuluvien tekijöiden perusteella, mukaan luettuina ne, jotka on lueteltu 10 c artiklan 5 kohdassa. Komissio ottaa tässä yhteydessä huomioon myös perussopimuksista johtuvat velvoitteet ja EU:n oikeuden perusperiaatteet. Jotta voidaan varmistaa arviointiprosessin tehokkuus, hakemuksen olisi perustuttava malliin, joka annetaan tämän asiakirjan liitteessä VII. Komissio aloittaa hakemuksen arvioinnin vasta, kun kaikki asiaankuuluvat tiedot, mukaan luettuna tarvittava näyttö tietojen tueksi, on toimitettu.

([1]) Katso edellä kohta 27.

([2]) Direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 3 kohta edellyttää pelkästään, että vähintään 50 prosenttia tuloista käytetään ilmastotarkoituksiin, kun taas toisen (enintään) 50 prosentin osuuden käyttö on täysin jäsenvaltioiden harkintavallassa.

(56) Direktiivin 2003/87/EY 10 c artikla otettiin käyttöön tarkoituksena uudistaa sähköntuotantoa kyseeseen tulevissa jäsenvaltioissa. Siksi tällä artiklalla poiketaan direktiivin keskeisestä periaatteesta. Voimassa olevan oikeuskäytännön mukaan tätä poikkeusta on tulkittava ja sovellettava tavalla, joka rajoittuu siihen, mikä on tarpeen 10 c artiklassa mainitun tavoitteen saavuttamiseksi, vaarantamatta kuitenkaan direktiivin 2003/87/EY perimmäisiä tavoitteita.

(57) Kun tarkastellaan maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvoa ja niiden suhdetta direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 kohdassa edellytettyjen investointien lukumäärään, on huomattava, että maksutta jaettavista päästöoikeuksista koituisi niitä saaville yrityksille ansiottomia voittoja, jos näiden päästöoikeuksien arvoa ei käytetä investointeihin tai jos näiden päästöoikeuksien arvo käytetään sellaisiin investointeihin, jotka olisi joka tapauksessa toteutettu muiden EU:n oikeudesta johtuvien tavoitteiden ja oikeudellisten vaatimusten täyttämiseksi. Tällaisessa tapauksessa ei olisi vastaavaa panosta sen tavoitteen saavuttamiseksi, jota varten 10 c artiklan nojalla maksutta jaettavat päästöoikeudet alun perin hyväksyttiin.

(58) Lisäksi on todettava, että edut, joita direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla maksutta jaettavista päästöoikeuksista saadaan, voivat aiheuttaa 10 c artiklan 5 kohdan e alakohdan vastaista epäasianmukaista kilpailun vääristymistä, jos päästöoikeuksia ei käytetä siihen tarkoitukseen, jota varten ne jaetaan.

(59) Siksi komissio korostaa arvioinnissaan erityisesti sitä, käyttävätkö kyseeseen tulevat laitokset direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla saamiensa päästöoikeuksien arvon toteuttamiinsa investointeihin. Jos näin ei ole, komissio tarkistaa, asetetaanko maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvo niiden laitosten, toiminnanharjoittajien tai yritysten saataville, jotka eivät ole saaneet päästöoikeuksia lainkaan tai siinä määrin, että ne kattaisivat kansallisessa suunnitelmassa yksilöidyt investoinnit.

(60) Avoimuuden vuoksi ja jotta komissio voi arvioida hakemusta perusteellisesti, jäsenvaltion olisi julkistettava hakemuksensa ennen sen toimittamista komissiolle, jotta komissio voi ottaa huomioon muista lähteistä peräisin olevat tiedot ja näkemykset. Kaikkia jäsenvaltion toimittamia hakemuksia pidetään ympäristötietona, mistä syystä niihin sovelletaan vaatimuksia, jotka vahvistetaan ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/4/EY ([1]) ja tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin 6 päivänä syyskuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1367/2006 ([2]). Jäsenvaltion on myös tarkistettava, onko sen kansallisesta suunnitelmasta tehtävä ympäristöarvio direktiivin 2001/42/EY säännösten mukaisesti.

6.2 **Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 5 kohdassa tarkoitetut valvonta- ja täytäntöönpanosäännökset**

(61) Jäsenvaltioiden on vahvistettava selkeät ja tosiasialliset valvonta- ja täytäntöönpanosäännökset, jotta kansallisessa suunnitelmassa yksilöidyt investoinnit voidaan toteuttaa asianmukaisesti. Nämä direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 5 kohdan d alakohdassa tarkoitetut säännökset olisi esitettävä yksityiskohtaisesti maksutta jaettavia päästöoikeuksia koskevassa hakemuksessa.

(62) Jäsenvaltion vastuulla on valvoa ja panna täytäntöön sen kansallisessa suunnitelmassa yksilöidyt investoinnit. Arvioidessaan maksutta jaettavia päästöoikeuksia koskevaa hakemusta direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 6 kohdan mukaisesti komissio kiinnittää erityistä huomiota siihen, onko jäsenvaltio vahvistanut selkeät ja tosiasialliset valvonta- ja täytäntöönpanosäännökset kansallisen suunnitelman toteuttamista varten, mukaan luettuna mekanismi, jonka avulla voidaan valvoa tarkkaan kansallisessa suunnitelmassa yksilöityjä investointeja ja panna ne tehokkaasti täytäntöön. Siksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niillä on voimassa tarvittavat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotta hakemuksessa selkeästi mainitut toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat tarkastaa investoinnit.

(63) Seuraavat tekijät ovat tärkeitä tässä yhteydessä:

— Säännöksissä olisi määriteltävä joukko noudattamisen indikaattoreita (esimerkkejä annetaan liitteessä VIII), joiden avulla toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat arvioida edistystä ja investointien yhdenmukaisuutta direktiivissä 2003/87/EY ja näissä ohjeissa vahvistettujen vaatimusten kanssa.

— Olisi säädettävä kentällä tapahtuvasta valvonnasta, jonka avulla voidaan todentaa investointien täytäntöönpano paikan päällä. Tämän olisi sisällettävä paikan päällä tehtäviä tarkastuksia ja vuosittainen riippumaton tarkastus, jonka ulkoiset tarkastajat tekevät kustakin investoinnista. Tarkastajien olisi laadittava virallinen asiakirja, josta ilmenee kunkin investoinnin luonne ja kunakin vuonna käytetty tarkka määrä. Tässä asiakirjassa olisi myös osoitettava ilmoitettujen menojen todenmukaisuus.

([1]) EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

([2]) EUVL L 264, 25.9.2006, s. 13.

— Säännöksillä olisi otettava käyttöön kolmannen osapuolen määrällinen ja laadullinen investointiarviointi, jotta voidaan saada perusteltua ja riippumatonta näyttöä siitä, että investoinnit ovat direktiivin 2003/87/EY, näiden ohjeiden ja kansallisen suunnitelman mukaisia.

— Siltä varalta, ettei yritys täytä investointivelvoitettaan (tai anna panostaan investointeihin siirtämällä investoimatta jääneiden maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvoa mekanismiin tasapainon takaamiseksi investointien lukumäärän ja maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvon välillä), jäsenvaltion olisi vahvistettava seuraamuksia ja korjaavia toimia, jotta voidaan palauttaa tasapaino direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvon ja kansallisessa suunnitelmassa yksilöityjen investointien lukumäärän välille. Näiden seuraamusten ja korjaavien toimien olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia sekä katettava seuraavat seikat:

  — velvoite maksaa maksutta jaettavat päästöoikeudet takaisin (takaisinmaksun aikana vallitsevan markkina-arvon mukaisesti) siihen määrään saakka, joka vastaa todettua investoimatta jättämistä;

  — yritykset, jotka eivät noudata kansallisesta suunnitelmasta ja näistä ohjeista johtuvia velvollisuuksiaan, menettävät päästöoikeutensa automaattisesti, mukaan luettuna maksutta jaettavien päästöoikeuksien muuntaminen asianomaisessa jäsenvaltiossa huutokaupattaviksi päästöoikeuksiksi;

  — varoittavat sakot, jotka ovat luonteeltaan rankaisevia.

— Laitoksen olisi voitava siirtää osa suunnitelluista investoinneista seuraavaan vuoteen niin, että siirrettävä määrä vastaa kyseisenä vuonna todettua investoimatta jättämistä. Jäsenvaltion vastuulla on huolehtia siitä, että soveltamiskauden aikana investoidaan asianmukainen määrä varoja.

(64) Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle vuosikertomuksessa joka vuosi direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 kohdan mukaisesti valvonta- ja täytäntöönpanoprosessin tulokset ja niihin liittyvä perusteltu näyttö. Vuosikertomukseen olisi liitettävä jäljennöksiä ulkoisen tarkastajan laatimista tarkastusasiakirjoista (allekirjoitettu ja varustettu virallisella leimalla) ja tarkastusasiakirjojen virallinen englanninkielinen käännös (jos tarkastusasiakirjoja ei ole laadittu englannin kielellä). Jäsenvaltio voi päättää julkistaa asianomaisen toiminnanharjoittajan vuosittaiset kertomukset.

6.3 **Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vuosittain toimitettava kertomus**

(65) Jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle joka vuosi 31. tammikuuta mennessä vuodesta 2014 alkaen direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kertomus investoinneista, jotka on tehty sähköntuotannon uudistamiseksi. Kertomuksessa on tarkasteltava edellisvuoden aikana tehtyjen investointien luonnetta ja määrää ([1]).

(66) Mainitussa vuosikertomuksessa olisi esitettävä perusteltua näyttöä siitä, että investoinnit on toteutettu paikan päällä, että ne ovat direktiivissä 2003/87/EY ja tässä asiakirjassa vahvistettujen vaatimusten mukaisia ja erityisesti että ne auttavat vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä.

(67) Vuosikertomuksesta on myös ilmettävä, että vuosittainen investoitu määrä vastaa sitä suunniteltujen investointien kokonaismäärää koko soveltamiskauden ajalta, joka on vahvistettu jäsenvaltion kansallisessa suunnitelmassa suhteessa näissä ohjeissa määriteltyyn maksutta jaettavien päästöoikeuksien markkina-arvoon. Investointien määrän ei tarvitse joka vuosi vastata maksutta jaettaville päästöoikeuksille määriteltyä markkina-arvoa. Mahdolliset erot maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvon ja investointien määrän välillä olisi kuitenkin tasattava niiden syntymistä seuraavana vuonna, jotta investointien määrä säilyy uskottavana koko soveltamiskauden ajan ottaen huomioon maksutta jaettavien päästöoikeuksien lukumäärän väheneminen.

(68) Vuosikertomuksen on pohjauduttava direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin raportteihin, joita toiminnanharjoittajat toimittavat 12 kuukauden välein jäsenvaltioille kansallisessa suunnitelmassa yksilöityjen investointiensa täytäntöönpanosta. Vuosikertomuksen laadinnassa olisi otettava huomioon myös täydentävät tietolähteet, erityisesti viralliset ja riippumattomasti todennetut tiedot. Vuosikertomuksessa olisi esitettävä kaikki tietolähteet ja viitteet todisteasiakirjoihin.

(69) Jäsenvaltioiden vuosikertomukset komissiolle olisi asetettava saataville avoimella tavalla. Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltioiden vuosikertomukset komissiolle on julkistettava. Arkaluontoisten liiketietojen luottamuksellisuus on kaikissa tapauksissa säilytettävä.

(70) Tehdessään arviointia direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 6 kohdan mukaisesti komissio tutkii toimitetun näytön perusteella, ovatko vuosikertomukset asianmukaisia. Se voi pyytää lisätietoja, jos kaikkia asiaankuuluvia todisteasiakirjoja ei ole toimitettu.

([1]) Vuonna 2014 toimitettava ensimmäinen vuosikertomus voi kattaa investoinnit, jotka on tehty 25. kesäkuuta 2009 ja 31. joulukuuta 2013 välisenä aikana.

(71) Jos jäsenvaltio ei toimita vuosikertomuksessaan riittävää näyttöä siitä, että kansallisessa suunnitelmassa yksilöidyt investoinnit on tehty määräajassa ja maksutta jaettavien päästöoikeuksien arvoa vastaavasti kansallisen suunnitelman mukaisesti, ja jos

— jäsenvaltio ei kykene esittämään vuosikertomuksessaan vankkoja perusteluja investoimatta jättämiselle tiettynä vuonna, tai

— jäsenvaltio ei kykene toimittamaan näyttöä siitä, että sen 10 c artiklan 5 kohdan d alakohdan mukaisesti tekemässä hakemuksessa mainitut korjaavat toimenpiteet on toteutettu, tai

— seuraavan vuoden vuosikertomuksessa ei esitetä näyttöä siitä, että edellisvuonna todettu investoimatta jättäminen on korjattu,

komissio katsoo, että direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklaan sisältyviä ehtoja on rikottu maksutta jaettavien päästöoikeuksien ja 10 c artiklan 1 kohdassa vaadittujen investointien osalta. Koska nämä ehdot ovat ratkaisevan tärkeitä 10 c artiklan perimmäisten tavoitteiden saavuttamisen kannalta, investoimatta jättäminen johtaa siihen, että asianomainen yritys saa lisävoittoa, eikä se myöskään auta saavuttamaan direktiivin 2003/87/EY ja varsinkaan sen 10 c artiklan perimmäisiä tavoitteita. Tämä puolestaan voi johtaa siihen, että direktiiviä 2003/87/EY sovelletaan laittomasti sen tavoitteiden vastaisesti. Komissio katsoo, että tästä voi aiheutua ongelmia myös valtiontukisääntöjen alalla. Tarvittaessa komissio käynnistää SEUT-sopimuksen 108 artiklan 2 kohdan mukaisen tutkimuksen ja/tai rikkomismenettelyn. SEUT-sopimuksen 108 artiklan 2 kohdan mukainen menettely voi johtaa siihen, että direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklaan perustuva päästöoikeuksien maksutta jakaminen keskeytetään sen päästöoikeuslukumäärän osalta, joka vastaa investoimatta jätettyä määrää. Jos tilannetta ei korjata, asianomaisen jäsenvaltion olisi viime kädessä huutokaupattava vastaava lukumäärä päästöoikeuksia direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 4 kohdan nojalla annetun asetuksen mukaisesti.

LIITE I

Maksutta jaettavien päästöoikeuksien enimmäislukumäärän määrittäminen

Maksutta vuonna 2013 ja sitä seuraavina vuosina jaettavien päästöoikeuksien määrä määritetään jäsenvaltioissa, jotka tulevat kyseeseen direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklassa tarkoitetun hakemuksen osalta, seuraavasti:

a) Määritetään kaikkien kyseeseen tulevien laitosten päästöjen vuosikeskiarvo vuosina 2005–2007.

b) Määritetään lopullisen kansallisen bruttokulutuksen (*Gross Final National Consumption* – GFNC) vuosien 2005–2007 vuosikeskiarvon suhde sähkön kokonaisbruttotuotannon (*Total Gross Electricity Production* – TGEP) vuosien 2005–2007 vuosikeskiarvoon. Tulokseksi saadaan luku (prosentteina), joka osoittaa sen päästöjen osuuden, joka vastaa lopullista kansallista bruttokulutusta vuosina 2005–2007 ($GFNC_{05-07}$).

c) Kerrotaan vuosien 2005–2007 päästöjen vuosikeskiarvo (ks. a alakohta) $GFNC_{05-07}$:ää vastaavalla päästöjen osuudella (ks. b alakohta).

d) Tulokseksi saadaan päästöoikeuksien määrä, joka kattaa 100 prosenttia niistä päästöistä, jotka ovat peräisin lopullista kansallista bruttokulutusta vastaavasta sähköntuotannosta. Kerrotaan tämä tulos muuttujalla, joka on enintään 0,7 (70 prosenttia) vuonna 2013, vähenee tämän jälkeen joka vuosi ja on 0 (0 prosenttia) vuonna 2020. Näin saadaan määritettyä direktiivin 2003/87/EY mukainen siirtymäaikana maksutta jaettavien päästöoikeuksien enimmäislukumäärä vuodelle 2013 ja sitä seuraaville vuosille.

Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettu maksutta jaettavien päästöoikeuksien enimmäismäärä määritetään seuraavalla kaavalla:

$$TQFA_x = (GFNC_{05-07}/TGEP_{05-07}) \times AAQE^{EI}{}_{05-07} \times a_x$$

Lyhenne	Selitys
$TQFA_x$	Maksutta jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärä vuonna x, jossa x tarkoittaa kutakin vuotta vuosista 2013–2020
x	Muuttuja, joka kuvastaa kutakin vuotta vuosina 2013–2020
$GFNC_{05-07}$	Lopullisen kansallisen bruttokulutuksen vuosikeskiarvo vuosina 2005–2007
$TGEP_{05-07}$	Sähkön kokonaisbruttotuotannon vuosikeskiarvo vuosina 2005–2007 (Eurostat-koodi 107000 tuotekoodissa 6000 (sähkö))
$AAQE^{EI}{}_{05-07}$	Kyseeseen tulevista laitoksista peräisin olevien päästöjen vuosikeskiarvo vuosina 2005–2007
a_x	Muuttuja, joka kuvastaa sitä todennettujen päästöjen vuosikeskiarvon osuutta vuosina 2005–2007, joka vastaa jäsenvaltion lopullista kansallista bruttokulutusta. Muuttujan arvo ei saa olla suurempi kuin 0,7 (70 prosenttia) vuonna 2013 (a_{2013}). Lisäksi sen on vähennyttävä kunakin vuonna vuoden 2013 jälkeen niin, että se on 0 (0 prosenttia) vuonna 2020.

Laskelman tekemiseksi jäsenvaltioiden olisi yksilöitävä laitoksia, joille voidaan jakaa päästöoikeuksia maksutta direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla. Sähköä ja lämpöä tuottavien laitosten osalta otetaan huomioon ainoastaan sähköntuotannosta aiheutuvat päästöt.

Lisäselvennystä lopullisen kansallisen bruttokulutuksen käsitteestä ja sen laskukaavasta on liitteessä II.

Edellä mainitun kaavan tuloksena saatava päästöoikeuksien kokonaismäärä on maksutta jaettavien päästöoikeuksien enimmäislukumäärä kansallisella tasolla vuonna x.

LIITE II

Lopullinen kansallinen bruttokulutus ja sen laskukaava

Sähkön lopullisen kansallisen bruttokulutuksen käsite (GFNC) on keskeinen määritettäessä maksutta jaettavien päästöoikeuksien enimmäislukumäärää direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 2 kohdan mukaisesti. Se ei kuitenkaan vastaa Eurostatin määrittelemää ja käyttämää tilastotermiä, ja siksi sitä on tulkittava 10 c artiklan yhteydessä.

Direktiivin 10 c artiklassa säädetään, että lopullisen kansallisen bruttokulutuksen olisi katettava loppukuluttajille toimitetun sähkön määrä eli sähkön kokonaiskulutus kotitalouksissa tietyssä maassa, mukaan luettuna se osuus sähkön kokonaistuotannosta, joka tarvitaan kulutettavan sähkön tuottamiseen, siirtämiseen ja jakelemiseen.

Sähkön viennin ja tuonnin osalta vain sähkön nettotuonnilla (sähköntuonnilla, joka ylittää sähkönviennin) katsotaan olevan merkitystä sähkön lopullisen kansallisen bruttokulutuksen kannalta tietyssä jäsenvaltiossa. Koska jäsenvaltion sähköntuottajien ei tulisi saada maksutta jaettavia päästöoikeuksia sellaisesta sähköstä, jota kulutetaan muttei tuoteta asianomaisessa jäsenvaltiossa, nettotuontia ei pidä ottaa huomioon lopullista kansallista bruttokulutusta määritettäessä.

Lopullinen kansallinen bruttokulutus ei koske muita energiamuotoja kuin sähköä. Avoimuuden vuoksi sen olisi perustuttava julkisesti saatavilla oleviin tietoihin ja yleisesti tunnustettuihin Eurostatin laatimiin ja käyttämiin tilastokäsitteisiin. Lopullisen kansallisen bruttokulutuksen laskentakaava on esitetty jäljempänä.

$$GFNC = FEC - M_{NET} + \{[(FEC - M_{NET})/(TGEP + M_{NET})] \times TDL\} + \{[(FEC - M_{NET})/TGEP] \times C_{EG}\}$$

	Tilastokäsite	Eurostat-koodi tuotekoodissa 6000 (sähkö)
GFNC	Sähkön lopullinen kansallinen bruttokulutus	Ei sovelleta
FEC	Lopullinen energiankulutus (sähkö)	101700
M_{NET}	Sähkön nettotuonti	100600
TGEP	Sähkön kokonaisbruttotuotanto	107000
TDL	Siirto- ja jakeluhäviöt	101400
C_{EG}	Sähkönkulutus sähköalalla	101301

Kaavan syöttötieto on taulukossa esitettyjen käsitteiden vuosikeskiarvo vuosilta 2005–2007. Kaavan tulos on liitteessä I käytetty lopullinen kansallinen bruttokulutus ($GFNC_{05-07}$).

LIITE III

Tietyt demonstrointivaiheessa olevat ennalta määritellyt tulevaisuuden teknologiat

A. HANKELUOKAT

I **CCS-demonstrointihankkeiden luokat (ja kapasiteetin kynnysarvot** [1]**):**

— sähköntuotanto: ennen polttoa 250 MW;

— sähköntuotanto: polton jälkeen 250 MW;

— sähköntuotanto: happipoltolla 250 MW;

II **Innovatiivisten RES-demonstrointihankkeiden luokat (ja koon kynnysarvot):**

— Bioenergia – hankkeiden alaluokat:

— Lignoselluloosan jalostaminen pyrolyysillä kiinteän, nestemäisen tai lietemäisen välivaiheen kautta bioenergian kantajiksi; kapasiteetti 40 kilotonnia vuodessa lopputuotetta

— Lignoselluloosan jalostaminen torrefioimalla kiinteän, nestemäisen tai lietemäisen välivaiheen kautta bioenergian kantajiksi; kapasiteetti 40 kilotonnia vuodessa lopputuotetta

— Lignoselluloosan jalostaminen kaasutuksella synteettiseksi maakaasuksi tai synteesikaasuksi ja/tai sähköksi; kapasiteetti 40 miljoonaa normaalikuutiometriä vuodessa lopputuotetta tai 100 gigawattituntia vuodessa sähköä

— Lignoselluloosan jalostaminen suoralämmitteisellä kaasutuksella biopolttoaineiksi tai bionesteiksi ja/tai sähköksi; kapasiteetti 15 miljoonaa litraa vuodessa lopputuotetta tai 100 gigawattituntia vuodessa sähköä; tämä alaluokka ei sisällä synteettisen maakaasun tuotantoa

— Lignoselluloosaraaka-aineen (esimerkiksi mustalipeä ja/tai pyrolyysistä tai torrefionnista saatavat tuotteet) jalostaminen virtauskaasutuksella miksi tahansa biopolttoaineeksi; kapasiteetti 40 miljoonaa litraa vuodessa lopputuotetta

— Lignoselluloosan jalostaminen sähköksi siten, että 48 prosenttia tehokkuudesta perustuu alempaan lämpöarvoon (kosteus 50 prosenttia); kapasiteetti vähintään 40 MWe

— Lignoselluloosan jalostaminen kemiallisilla ja biologisilla menetelmillä etanoliksi ja korkeammiksi alkoholeiksi; kapasiteetti 40 miljoonaa litraa vuodessa lopputuotetta

— Lignoselluloosan ja/tai kotitalousjätteen jalostaminen kemiallisilla ja biologisilla menetelmillä biokaasuksi, biopolttoaineiksi tai bionesteiksi; kapasiteetti 6 miljoonaa normaalikuutiometriä vuodessa metaania tai 10 miljoonaa litraa vuodessa lopputuotetta

— Levien ja/tai mikro-organismien jalostaminen biologisilla ja/tai kemiallisilla menetelmillä biopolttoaineiksi tai bionesteiksi; kapasiteetti 40 miljoonaa litraa vuodessa lopputuotetta.

Huomautus: Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/28/EY [2] säädettyjen kestävyyskriteereiden on täytyttävä mainitussa direktiivissä määriteltyjen biopolttoaineiden ja bionesteiden osalta.

— Keskittävä aurinkolämpö – hankkeiden alaluokat:

— Parabolinen kouru tai Fresnel-järjestelmä, jossa käytetään sulia suoloja tai muuta ympäristön kannalta turvallista lämmönsiirtoainetta; nimelliskapasiteetti 30 MW

— Parabolinen kouru tai Fresnel-järjestelmä, joka perustuu suoraan höyryntuotantoon; nimelliskapasiteetti 30 MW; suoraan tuotetun höyryn lämpötilan on oltava yli 500 °C

— Tornijärjestelmä, jossa käytetään tulistettuun höyryyn perustuvaa kiertoa (joko useasta tornista koostuva järjestelmä tai lineaaristen kerääjien ja tornin yhdistelmä); nimelliskapasiteetti 50 MW

— Tornijärjestelmä, jossa käytetään paineilmaa, jonka lämpötila on yli 750 °C, ja aurinkovoimalla toimivaa kaasuturbiinia hybridijärjestelmässä; nimelliskapasiteetti 30 MW

[1] CCS-tehon kynnysarvot ilmoitetaan bruttosähkötehona ennen talteenottoa.
[2] EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16.

— Suuret Stirling-levyvoimalat; aurinkosähköä tuottavan voimalan hyötysuhde yli 20 % ja nimelliskapasiteetti vähintään 25 MW.

Huomautus: Demonstrointilaitosten ei pitäisi kattaa kuivajäähdytystä, hybridisaatiomenetelmää ja (edistyksellisiä) lämmönvarastointiratkaisuja.

— Aurinkosähkö – hankkeiden alaluokat:

— Suuret aurinkosähkövoimalat, joissa käytetään aurinkosäteilyn keskittäjiä; nimelliskapasiteetti 20 MW

— Suuret aurinkosähkövoimalat, joissa käytetään ohutkalvopii-moniliitoskennoja; nimelliskapasiteetti 40 MW

— Suuret aurinkosähkövoimalat, jotka perustuvat kupari-indium-galiumdiseleniditekniikkaan (CIGS-tekniikka); nimelliskapasiteetti 40 MW.

— Maalämpö – hankkeiden alaluokat:

— Tehostetut geotermiset järjestelmät vetoon perustuvassa jännityskentässä; nimelliskapasiteetti 5 MWe

— Tehostetut geotermiset järjestelmät puristukseen perustuvassa jännityskentässä; nimelliskapasiteetti 5 MWe

— Tehostetut geotermiset järjestelmät alueilla, joissa esiintyy syvällä olevia tiiviitä sedimentti- ja graniittikiviä ja muita kiderakenteita; nimelliskapasiteetti 5 MWe

— Tehostetut geotermiset järjestelmät syvällä olevassa kalkkikivessä; nimelliskapasiteetti 5 MWe.

Huomautus: Sähkön ja lämmön yhteistuotantoon liittyvät sovellukset, joilla on vastaavat sähköntuotantoon liittyvät kynnysarvot, tulevat kyseeseen ainoastaan sähkötuotannon osalta.

— Tuulivoima – hankkeiden alaluokat:

— Offshore-tuulivoimalat (turbiinien vähimmäiskoko 6 MW); nimelliskapasiteetti 40 MW

— Offshore-tuulivoimalat (turbiinien vähimmäiskoko 8 MW); nimelliskapasiteetti 40 MW

— Offshore-tuulivoimalat (turbiinien vähimmäiskoko 10 MW); nimelliskapasiteetti 40 MW

— Kelluvat offshore-tuulivoimajärjestelmät; nimelliskapasiteetti 25 MW

— Onshore-tuuliturbiinit, jotka soveltuvat pinnanmuodostukseltaan erityisen vaikeille alueille (esim. metsäalueet, vuoristoalueet); nimelliskapasiteetti 25 MW

— Onshore-tuuliturbiinit, jotka soveltuvat kylmiin ilmasto-olosuhteisiin (toimivat alle – 30 °C:een lämpötilassa ja erityisen vaikeissa jäätävissä olosuhteissa); nimelliskapasiteetti 25 MW.

— Merienergia – hankkeiden alaluokat:

— Aaltoenergialaitteet; nimelliskapasiteetti 5 MW

— Merivirta-/vuorovesivirtausenergialaitteet; nimelliskapasiteetti 5 MW

— Meren lämpöenergian muuntaminen (OTEC); nimelliskapasiteetti 10 MW.

— Vesivoima – hankkeiden alaluokat:

— Sähköntuotanto korkean lämpötilan suprajohtimiin perustuvilla generaattoreilla: 20 MW.

— Uusiutuvien energialähteiden hajautettu hallinnointi (älykkäät verkot) – hankkeiden alaluokat:

— Uusiutuvien energialähteiden hallinnointi sekä sellaisten pienten ja keskisuurten hajautettujen sähköntuotantolaitosten optimointi, jotka toimivat maaseudulla ja tuottavat energiaa pääasiassa auringosta; 20 MW pienjänniteverkossa + 50 MW keskijänniteverkossa

— Uusiutuvien energialähteiden hallinnointi sekä sellaisten pienten ja keskisuurten hajautettujen sähköntuotantolaitosten optimointi, jotka toimivat maaseudulla ja tuottavat energiaa pääasiassa tuulesta; 20 MW pienjänniteverkossa + 50 MW keskijänniteverkossa

— Uusiutuvien energialähteiden hallinnointi sekä sellaisten pienten ja keskisuurten hajautettujen sähköntuotantolaitosten optimointi, jotka toimivat kaupungeissa; 20 MW pienjänniteverkossa + 50 MW keskijänniteverkossa.

Huomautus: Aktiivisten kuormien (esim. sähkölämmittimet/lämpöpumput) käyttö on sallittua.

LIITE IV

Infrastruktuuri, puhtaat teknologiat sekä energiantuotannon rakenteen ja toimituslähteiden monipuolistaminen

Käsitettä ”infrastruktuuri” käytetään asiaa koskevassa EU:n lainsäädännössä ([1]) selkeästi siten, että se kattaa kaikki verkkopohjaiset välineet, joita tarvitaan sähkön kuljetukseen (siirtämiseen ja jakeluun). Käsitteellä ”infrastruktuuri” tarkoitetaan kuitenkin myös sähköntuotantolaitoksia.

”Puhtaille teknologioille” ei ole annettu yleisesti sovellettavaa määritelmää, mutta näissä ohjeissa komissio tarkoittaa tällä käsitteellä sähköntuotantoalan teknologioita, joista aiheutuu suhteellisen vähäisiä hiilidioksidipäästöjä tai jotka säästävät ympäristöä muita teknologioita enemmän. Tämä koskee myös uusiutuviin energialähteisiin perustuvaa energiaa.

Komissio katsoo, että uusiutuvan energian osuuden nostaminen koko primaarienergiahuollossa ja sähköntuotannossa edistäisi kaikissa tapauksissa energiantuotannon rakenteen ja toimituslähteiden monipuolistamista, koska koko energiahuolto tasapainottuisi ja olisi riippumattomampi fossiilisten polttoaineiden tuonnista.

Kun kotimainen energiantuotanto laskee, riippuvuus tuontienergiasta nousee ([2]). Esimerkiksi EU:n kaasuntuonnin odotetaan vuoteen 2020 mennessä kasvavan nykyisestä 61 prosentista 73 prosenttiin. Tätä voidaan pitää kohtuullisena tasapainona EU:n tasolla, mutta jotkin jäsenvaltiot, jotka voisivat myös soveltaa 10 c artiklaa, saavat kaiken kaasunsa yhdeltä ainoalta toimittajalta. Investoinneilla, joilla pyritään monipuolistamaan kaasuntoimitusta, voitaisiin näissä jäsenvaltioissa edistää huomattavasti koko energiantuotannon rakenteen monipuolistamista ja lujittaa toimitusvarmuutta. Tällaisten investointien olisi oltava sen tavoitteen mukaisia, jolla pyritään vähentämään energiahuollon hiili-intensiivisyyttä, mitä kautta voidaan myös lujittaa energian toimitusvarmuutta ja vähentää kasvihuonekaasupäästöjä.

([1]) Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 96/92/EY kumoamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/54/EY, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY, verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkön kaupassa ja asetuksen (EY) N:o 1228/2003 kumoamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 714/2009 sekä uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY.

([2]) Ks. komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Toinen strateginen energiakatsaus – Energian toimitusvarmuutta ja energia-alan solidaarisuutta koskeva EU:n toimintasuunnitelma”, KOM(2008) 781.

LIITE V

Kyseeseen tulevat investoinnit

Direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklaa voidaan soveltaa seuraavantyyppisiin investointeihin:

Investoinnin tyyppi	
A	Infrastruktuurin jälkiasentaminen
B	Infrastruktuurin kehittäminen
C	Puhtaat teknologiat
D	Energiatuotannon rakenteen monipuolistaminen
E	Toimituslähteiden monipuolistaminen

Esimerkkejä investoinneista, joihin 10 c artiklaa voidaan soveltaa:

a) Sähköntuotannon uudistaminen; tehostetaan sähköntuotantoa ja tehdään siitä vähemmän hiili-intensiivistä (parannetaan sähkön brutto- ja nettokulutuksen välistä suhdetta eli lisätään sähkön nettokulutuksen osuutta bruttokulutuksesta ja vähennetään hiilidioksidipäästöjä megawattituntia sähköä (MW_e) kohden).

b) Hiilidioksidipäästöjen vähentäminen; tehdään hiilivoimaloihin jälkiasennuksia (uusimman tekniikan mukaisesti).

c) Sähkön tuottaminen uusiutuvista energialähteistä (uusiutuvia energialähteitä koskevassa direktiivissä säädettyä tavoitetta enemmän), mukaan luettuna asiaan liittyvät verkkovaatimukset.

d) Hiili-intensiivisen sähköntuotantokapasiteetin korvaaminen vähemmän hiili-intensiivisellä kapasiteetilla.

e) Hiilidioksidin talteenotto ja varastointi.

f) Älykkäät verkot.

g) Sähkön ja lämmön yhteistuotanto, mukaan luettuna asiaan liittyvät verkkovaatimukset.

Luettelo ei ole tyhjentävä. Kaikkien kyseeseen tulevien hankkeiden yhteensopivuutta valtiontukisääntöjen kanssa olisi arvioitava, edellyttäen että niihin liittyy valtiontukea.

LIITE VI

Mallinnetut ennusteet hiilen hinnasta kolmannella päästökauppakaudella

Hiilen hinnan ennusteet (vuosikeskiarvo euroa/CO_2-tonnia)	2010–2014	2015–2019
Euroa vuonna 2008	14,5	20,0
Euroa vuonna 2005	13,6	18,7

Nämä arvot perustuvat perusskenaarioon, joka esitetään komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa SEC(2010) 650 (Analysis of options to move beyond 20 % greenhouse gas emission reductions and the risk of carbon leakage – Background information and analysis – Part II).

LIITE VII

10 c artiklan 5 kohdan mukaisen hakemuksen malli

Laatiessaan direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 5 kohdan mukaista komissiolle toimitettavaa hakemusta, joka koskee siirtymäaikana maksutta jaettavia päästöoikeuksia, jäsenvaltion olisi käytettävä seuraavaa mallia ja annettava seuraavat tiedot:

A. *Kyseeseen tulevat jäsenvaltiot*

Näyttöä siitä, että vähintään yksi direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 kohdassa säädetyistä ehdoista täyttyy.

B. *Siirtymäaikana maksutta jaettavien päästöoikeuksien osalta kyseeseen tulevat laitokset, maksutta jaettavien päästöoikeuksien enimmäislukumäärä ja kyseeseen tuleville laitoksille maksutta jaettavien päästöoikeuksien lukumäärä, mukaan luettuina ei-siirtokelpoiset päästöoikeudet*

1. Luettelo laitoksista, joille voidaan katsoa voitavan jakaa päästöoikeuksia maksutta siirtymäaikana direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla

2. Maksutta jaettavien päästöoikeuksien enimmäislukumäärä vuonna 2013 ja seuraavina vuosina

3. Päästöoikeuksien jakaminen maksutta siirtymäaikana laitoskohtaisesti

3.1 Maksutta jaettavien päästöoikeuksien lukumäärä vuosien 2005–2007 todennettujen päästöjen perusteella

3.2 Maksutta jaettavien päästöoikeuksien lukumäärä vertailuarvojen perusteella

3.3 Yksityiskohtaisia tietoja ei-siirtokelpoiseksi tehtyjen ja kyseeseen tuleville laitoksille jaettavien päästöoikeuksien lukumäärästä

C. *Kansallinen suunnitelma ja siinä luetellut investoinnit, kansallisessa suunnitelmassa yksilöidyt kyseeseen tulevat investoinnit sekä tasapaino maksutta jaettavien päästöoikeuksien markkina-arvon ja investointien määrän välillä*

Jäsenvaltio esittää kansallisessa suunnitelmassaan strategian siitä, miten se uudistaa sähköntuotantoaan siirtymäaikana, jona päästöoikeuksia jaetaan maksutta. Kansallisessa suunnitelmassa yksilöidään asiaa koskevat investoinnit ja se, millä eri investointityypeillä tavoite saavutetaan. Kansallisessa suunnitelmassa myös määrätään kunkin investoinnin toteuttamiselle tietty vuosi ottaen huomioon päästöoikeuksien lukumäärän väheneminen siirtymäaikana, jona päästöoikeuksia jaetaan maksutta.

Kustakin kansalliseen suunnitelmaan sisältyvästä investoinnista jäsenvaltion olisi ilmoitettava

— investoinnin toteuttavan yrityksen nimi

— investoinnin tyyppi liitteen V mukaisesti

— investoinnin määrä

— yritykselle kyseistä investointia varten maksutta jaettavien päästöoikeuksien lukumäärä ja markkina-arvo sekä

— periaatteet, jotka investointi täyttää, mukaan luettuna tiedot, jotka ovat tarpeen investointiperiaatteiden täyttymisen arvioimiseksi.

Jos jäsenvaltio käyttää jotakin mekanismia sen varmistamiseksi, että direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla myönnettyjen päästöoikeuksien arvo vastaa kansallisessa suunnitelmassa yksilöityjen investointien määrää, sen olisi ilmoitettava tämän mekanismin yleinen periaate, oikeusperusta ja toiminnalliset yksityiskohdat. Sen olisi myös annettava oikeudellisia säännöksiä, joilla taataan, että tietoa mekanismiin liittyvistä nettorahoitusvirroista asetetaan saataville kertomuksessa, joka toimitetaan komissiolle direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan 1 kohdan mukaisesti.

D. *Kansallisessa suunnitelmassa yksilöityihin investointisuunnitelmiin sovellettavat valvonta- ja täytäntöönpanosäännökset*

Jäsenvaltioiden olisi toimitettava seuraavat yksityiskohtaiset tiedot selostuksineen:

— kuvaus vahvistetuista valvonta- ja täytäntöönpanosäännöksistä, myös noudattamista osoittavista indikaattoreista, säännöksistä paikan päällä tehtävistä vierailuista ja investointien riippumattomasta todentamisesta, sekä

— säännökset, joilla varmistetaan, että yritykset täyttävät velvollisuutensa toteuttaa kansallisessa suunnitelmassa yksilöidyt investoinnit, mukaan luettuina noudattamatta jättämisestä langetettavat seuraamukset.

E. *Avoimuus ja julkinen kuuleminen*

Jäsenvaltioiden olisi esitettävä lyhyesti se, minkä menettelyn mukaisesti hakemus ja suunnitelma on laadittu, miten niistä on tiedotettu yleisölle ja miten suuri yleisö on osallistunut niihin.

LIITE VIII

Esimerkkejä noudattamista osoittavista indikaattoreista

Valvonta- ja täytäntöönpanosäännösten olisi sisällettävä noudattamista koskevia indikaattoreita, joiden avulla osoitetaan, että investoinnit ovat ohjeissa annettujen periaatteiden mukaisia ja täyttävät erityisesti kansallisessa suunnitelmassa esitetyt vaatimukset.

Noudattamista osoittavia indikaattoreita ovat muun muassa seuraavat (luettelo ei ole tyhjentävä):

a) Vertailu kunkin laitoksen direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan nojalla toteuttamiin investointeihin käyttämän teknologian päästökertoimen ja ennen jälkiasentamista/uudistamista käytetyn teknologian päästökertoimen välillä.

b) Vertailu kunkin laitoksen 10 c artiklan nojalla toteuttamiin investointeihin käyttämän teknologian päästökertoimen ja EU:n laajuisesti parhaan saatavilla olevan teknologian päästökertoimen välillä ottaen huomioon käytetty polttoaine.

c) Arvioitu ja aikaansaatu vähennys kansallisesta sähköntuotannosta peräisin olevien kasvihuonekaasupäästöjen kokonaismäärässä 10 c artiklan nojalla toteutettujen investointien seurauksena (verrattuna *business as usual* -skenaarioon).

d) Arvioitu ja aikaansaatu vähennys kansallisessa sähköntuotannossa pääasiallisesti käytetyn fossiilisen polttoaineen osuudessa 10 c artiklan nojalla toteutettujen investointien seurauksena.

e) Arvioidut ja aikaansaadut tehokkuusedut sähköntuotannon prosessissa/jakeluverkoissa (säästettyinä MWh:eina) 10 c artiklan nojalla toteutettujen investointien ja vastaavien hiilidioksidipäästövähennysten seurauksena.

f) Arvioitu ja aikaansaatu kasvu hiilidioksidittomien ja vähemmän hiili-intensiivisten polttoaineiden osuudessa kansallisessa energiantuotannon rakenteessa 10 c artiklan nojalla toteutettujen investointien seurauksena.

g) Joulukuussa 2008 toiminnassa ollut asennettu kapasiteetti (MW:eina), joka korvataan uudella vähemmän hiili-intensiivisellä kapasiteetilla, joka rahoitetaan 10 c artiklan nojalla toteutetuilla investoinneilla.

h) Joulukuussa 2008 toiminnassa olleen asennetun kapasiteetin osuus, joka korvataan uudella vähemmän hiili-intensiivisellä kapasiteetilla, joka rahoitetaan 10 c artiklan nojalla toteutetuilla investoinneilla, verrattuna joulukuussa 2008 toiminnassa olleeseen asennettuun kokonaiskapasiteettiin.

i) Uusiutuvaa energiaa koskeva asennettu kapasiteetti (MW:eina), joka odotetaan otettavan käyttöön 10 c artiklan nojalla toteutettujen investointien seurauksena.

j) 10 c artiklan soveltamisesta kertyvien varojen osuus koko investointihankkeesta.

k) Kunkin muun EU:n rahoituslähteen ja muiden julkisten ja yksityisten varojen osuus koko investointihankkeesta.

l) Taloudelliset tulokset, joita 10 c artiklan nojalla toteutetuista investoinneista odotetaan saatavan (taloudellinen tuotto, kustannus-hyötysuhde jne.).